

get, og det har vi så i dag. Det giver altid anledning til en god debat.

SF har så genfremsat det her forslag, som jo fra ord til andet er en gentagelse af B 111, som vi behandlede den 27. februar i år. Derfor vil mit indlæg jo også i et vist omfang være en gentagelse af, hvad jeg sagde dengang.

Jeg er nemlig helt enig i, at det er vigtigt at sikre en tidlig indsats både i sundhedsplejen og i daginstitutionerne i relation til at bekæmpe den negative sociale arv. Derfor kan jeg gentage, at regeringen jo allerede har prioriteret indsatsen på de to områder.

Hvis vi først tager sundhedsplejen, er der ingen tvivl om, at sundhedsplejen sammen med andre forebyggende indsatser i graviditets- og barselperioden er et vigtigt forebyggende instrument, hvis man skal forsøge at bryde den negative sociale arv. Derfor har regeringen også allerede prioriteret det.

Af satspuljen er der afsat 68,5 mio. kr. til en styrkelse af sundhedsplejen og anden tidlig tværfaglig indsats for perioden 2003-2006. Og med lov om forebyggende sundhedsordninger for børn og unge skete der en opprioritering af indsatsen over for de svagest stillede børn. Den behovsorienterede sundhedspleje blev opprioriteret, og kommunerne blev forpligtet til at oprette tværfaglige grupper netop for at styrke indsatsen over for de svageste børn.

Siden den nye lov trådte i kraft, er der hvert år sket en stigning i kommunernes ressourcerforbrug til de kommunale sundhedsordninger, som sundhedsplejen jo er en væsentlig del af.

En del af satspuljemidlerne er brugt til at iværksætte en central opsamling og videreformidling af den viden vedrørende tidlig indsats, der allerede foreligger. Rapporten »Tidlig indsats over for særligt sårbare gravide og spædbørnsfamilier« blev udsendt i foråret 2004. Med udgangspunkt i den samlede viden skal der så iværksættes yderligere forsøgsprojekter med sundhedsplejens og andre faggruppers tidlige indsats. Det arbejde forventes igangsat inden for nær fremtid.

Desuden er der blevet iværksat et modelprojekt om samarbejdet mellem praktiserende læger, sundhedsplejersker og jordemødre. Regeringen finder det rimeligt, at vi ser på resultatet af det, for vi tager stilling til, hvad det så er, vi skal øge indsatsen i forhold til.

Så er der daginstitutionerne. Der har vi flere gange haft diskussionen om kvaliteten på dagtilbudsområdet, hvor forslagsstillerne mener, at

området er blevet udsultet, og kvaliteten er blevet forringet over en årrække.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget henvises bl.a. til en undersøgelse, der viser, at enhedsudgifterne fra 1990 til 2002 er faldet drastisk. Og jeg må gentage det, jeg har sagt før: Der er ikke hold i påstandene. Regeringens beregninger viser, at enhedsudgifterne pr. barn i dagtilbud i det store og hele er uændrede med en tendens til en lille stigning. Så vil jeg ikke synge med på sangen om at nedgøre de danske daginstitutioner. Jeg synes faktisk, vi har nogle rigtig gode institutioner, og at den kommunale dagpleje er en flot medspiller.

Men selvfølgelig er der forskelle, og nogle dagtilbud er bedre end andre, eller de kan noget andet end andre. Og jeg synes, det ville være godt med mere fokus på, hvad det enkelte dagtilbud egentlig kan med hensyn til indsatsen over for børn med særlige problemer og også med hensyn til rummeligheden med særlig opmærksomhed på en tidlig og forebyggende indsats. Her kommer daginstitutionernes rolle i bekæmpelsen af den negative sociale arv jo ind.

Så jeg satses på, at vi skal have et bredt spekter af forskellige dagtilbud. Børnefamilierne er jo meget forskellige, og derfor skal der også være forskellige typer af dagtilbud, og vi har jo tidligere i dag behandlet et forslag, som skal sikre det.

Men jeg tror som sagt, at der er behov for, at der skal være nogle valgmuligheder for at højne kvaliteten. For hvis forældrene vælger en daginstitution fra, ja, så kunne det jo faktisk være, fordi den trænger til et serviceeftersyn, og man bør gennemgå, om den løser opgaven godt nok.

Til forslaget om pasningsgaranti og institutionsret for de 3-9-årige børn kan jeg sige, at regeringen jo allerede har fremsat et lovforslag om pasningsgaranti, og det håber jeg selvfølgelig på stor opbakning til.

Kl. 15.55

Regeringen må så afvise at tilføre dagtilbudsområdet yderligere økonomiske ressourcer, sådan som det foreslås, først og fremmest fordi det er kommunerne, der fastsætter serviceniveauet på dagtilbudsområdet, og kommunerne har fået økonomi til at finansiere området. Der er også kommuner, der ud fra kendskabet til de lokale forhold kan sikre, at midlerne anvendes hensigtsmæssigt, herunder særlig i forhold til de udsatte børn.

Jeg vil også igen fremhæve, at regeringen jo allerede har gjort meget for at forbedre børnefa-